

РЕШЕНИЕ

№ 33113

гр. София, 25.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 25.08.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **10241** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.111 от Закона за изпълнение на наказанията и задържане под стража /ЗИНЗС/.

Образувано е по жалба на Б. В. С. лишен от свобода в затвора в [населено място] срещу ЗАПОВЕД №424 от 31.07.2026г. на Началника на затвора за налагане на наказание „изолиране в наказателна килия за срок от три дни“.

По изложените в жалбата съображения - се моли да се уважи същата. Твърденията на страната са свързани с това, че е претърпял операция и изолирането му в наказателна килия не е с оглед здравословното му състояние, както и се правят доводи във връзка със срока от 3 дни, за който се визираща, че е несправедлив и прекомерен. С оглед това се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание оспорващият е подсигурен. Поддържа жалбата си. Не излага нови съображения за незаконосъобразност, но пояснява, че операцията му е била преди 5 месеца и касае херния.

Ответната страна, редно призована - не се представлява.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ ОБСТОЯТЕЛСТВАТА ПО ДЕЛОТО НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата е в срок от 06.08.2026г. при връчване на 04.08.2026г., от лице с правен интерес срещу подлежащ на оспорване акт, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

По същество се съобрази следното:

С оспорения акт на л.9 лишеният от свобода С. е наказан на основание чл.101, т.7 и чл.102, ал.1 от ЗИНЗС за това, че на 15.07.2026г. в 22,15ч. на пост 14 /14та група/ при извършено планово претърсване и личен обиск вкл. в спално помещение №7 мл.инспектор С. открил у оспорващият,

скрит в бельото му- 1 бр. мобилен апарат в режим на работа.

Посочено е също, че за нарушението е изготвена докладна записка /ДЗ/ от Ц.Б. –ИСДВР и ДЗ от инсп.С. №111-21-2017 от 16.07.2026г., протоколи за изземване ПО-32№949 и ПО-16-457 от 15.07.2026г..

По преписката е докладната записка от инсп.С., посочена в заповедта –л.22 и видно от същата у С. при извършен личен обиск е установено наличието на посочената забранена вещ в работещ режим, която е иззета.

За това е приложения към преписката протокол №457 от 15.07.2026г. на л.13 гръб от инсп.В. С., подписан и от отговорника на групата като свидетел И. М..

Видно от обясненията на отговорника на 14-та група- И. М. от 15.07.2026г. на 6 ЛС лица, сред който и С., им е представена възможност да дадат обяснения, но те не са пожелали.

В докладната записка на инсп.Б. от 22.07.2026г. на л.10- подробно е посочено какви наказания са налагани на лицето – през 2024г. -1, през 2025г. -4 вкл. за открит мобилен телефон е бил наказан със заповед №767 отг 02.12.2025г. с „лишаване от хранителни пратки за срок от 3 месеца“. През 2026г. –лицето има 4 наказания до 10.07.2026г., като едно от тях е отново „лишаване от хранителни пратки за срок от 3 месеца“ за открит мобилен телефон –заповед №390 от 10.07.2026г. и за същото притежание на мобилен телефон л.с. е бил наказан със заповед №29 от 16.01.2026г. с наказание „забрана за участие в колективни мероприятия за срок от 3 месеца“. Предложението на инсп.Б. е отново лицето да се накаже със забрана за участие в колективни мероприятия за срок от 3 месеца.

Съответно на 30.07.2026г. Комисия по чл.35, ал.1 от ППЗИНЗС в състав с Председател и 10 члена е разгледала поведението на С. вкл. това, че е нарушен чл.96, т.3 , чл.97, т.1 вр. с чл.100, ал.1, ал.2 т.5 от ЗИНЗС да внесе и държи при себе си вещ, която е забранена-мобилен телефон, поради което Комисията е предложила да бъде наказан с „изолиране в наказателна килия за срок от 3 денонощия“. Посочено е, че пред комисията лицето е изслушано и е признало виновното си поведение.

Въз основа на предложението на комисията – ответникът Началникът на Затвора е наложил визираното наказание на лицето като е съобразил поведението на лишения от свобода.

Следователно от ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

Заповедта е издадена от началника на затвора като компетентен административен орган по чл.104, ал.1 от ЗИНЗС и в пределите на неговата власт, поради което не се констатира порок на заповедта по чл.146, ал.1 от АПК.

Оспореният акт е мотивиран по смисъла на чл.59, ал.2 от АПК, доколкото съдържа фактически и правни основания за издаването си. Не е спорно, че началникът на Затвора- [населено място] е формирал своите изводи въз основа на приложения и приобщен в административната преписка доказателствен материал.

Не се установява непълнота на фактите вкл. и доколкото наказаното лице ясно е разбрало какво е нарушението и е признало същото и прави подобно изявление и в съдебното заседание, което и относно предходните нарушения за същото на чл.100, ал.2 т.5 от ЗИНЗС, свързан с неизпълнение на задълженията или неспазване на ограниченията, предвидени в закона т.е. с притежаването на забранени вещи.

Не се констатираха съществени нарушения на процедурата по установяване на дисциплинарното нарушение и налагане на дисциплинарното наказание. Спазени са установените в чл.106, ал.1 от ЗИНЗС срокове за издаването на акта.

Административният орган, преди налагане на дисциплинарното наказание е преценил характера и тежестта на нарушението. Съобразено е също и изискването на чл.105, ал.1 от ЗИНЗС, преди

налагане на наказанието е изслушан л.с. С. пред Комисията и е признал вината си. Подробно изложено е какви наказания са налагани на лицето –вкл. за притежания на други забранени вещи през 2026г., освен мобилен телефон -притежание на слушалки и флаш памет или общо 4 наказания до 10.07.2027г.- 2 пъти притежание на мобилен телефон, слушалки и флаш памет. Тези наказания не са оспорени, видно от справка на деловодителя и видно от изявление на лицето.

СЪДЪТ намира, че е съобразен чл.102, ал.1 от ЗИНЗС при определяне на дисциплинарното наказание се вземат предвид характерът и тежестта на извършеното нарушение, отношението на лишения от свобода към него, поведението му преди това и здравословното му състояние. Разпоредбата на чл.2 гласи, че дисциплинарни наказания по чл.101, т.7 и 8 (изолиране в наказателна килия за срок до 14 денонощия и изолиране в наказателна килия в извънработно или извънучебно време, в почивни и празнични дни сборно до 14 денонощия в продължение до три месеца) -могат да се налагат само при извършено дисциплинарно нарушение по чл.100, ал. 2, т. 4, 6, 7 или 8, както и при системни нарушения по чл.100, ал. 2, т. 1, 2, 3 или 5 от ЗИНЗС.

В конкретния случай, видно от съдържанието на заповедта, наказанието е наложено за извършено нарушение по чл.100 ал.1 и ал.2 т.5 от ЗИНЗС. Във връзка с последната, за да се приеме, че са налице основания за налагане на наказание от вида на процесното, ответникът следва да изложи мотиви, че лишеният от свобода е извършил системни нарушения. Макар да няма такива изрични констатации в оспорения акт, то същите се съдържат в предложението, описано към него. Видно е, че за 2026г. лицето има 4 нарушения от посочения вид /наказани с влезли в сила заповеди/, което формира системност.

Следователно установява се и материална законосъобразност на оспорената заповед -има нарушение на чл.100, ал.2 т.5 от ЗИНЗС вр. с чл.285, ал.1 от ППЗИНЗС, който забранява на лицата за внасят и притежават определени вещи. В им е с акт на ответника, който не е представен, но е общоизвестно, че лишеният от свобода няма право на мобилен телефон. Това нарушение е във връзка и с останалите посочени норми - на чл.100, ал.2 т.2 от ЗИНЗС касателно неизпълнение на заповедите на дл.лица.

Нарушението освен, че не се оспорва и не се е оспорило от лишения от свобода- същото е безспорно установено от приложените към преписката писмени доказателства –протокол за изземване /подписан от свидетел/ и докладни записки. Анализът на събраните по делото писмени доказателства и установената фактическа обстановка дават основание на съда да приеме за безспорно доказано, че на 15.07.2026г. в 22,15ч. на пост 14 /14та група/ при извършено планово претърсване и личен обиск вкл. в спално помещение №7 мл. инспектор С. открил у оспорващият С., скрит в бельото му- 1 бр. мобилен апарат в режим на работа.

За това нарушение, е определяно правилно и справедливо наказание. При определяне вида и размера на дисциплинарното наказание, началникът на Затвора- [населено място] е съобразил характера и тежестта на извършеното нарушение, отношението на задържаното лице към него, като наложеното наказание по чл.101, т.7 от ЗИНЗС се явява съразмерно и адекватно на степента на провинението. Санкцията „изолиране в наказателна килия за срок от 3 денонощия“ е пропорционална и не се налага времетраенето на наказанието да бъде редуцирано за по-кратък срок или изобщо да не бъде налагано посоченото наказание по медицински критерий. За последното беше дадена възможност на страните да ангажират доказателства. Също така видно от пояснението на С. –операцията е била преди 5 месеца и касае пъпна херния. Следва да се има предвид, че лицето е било подсигурано в съдебно заседание без визираното му здравословно състояние -да е пречка за участие по делото. Отделно тези доводи касаят изпълнението на наказанието - и винаги по посочената причина -при медицински показания -наказанието може да се отложи.

На последно място трябва да се съобрази, че за същите нарушения на лицето са били налагани други, по леки наказания, но системността им показва, че те не са довели до търсената лична превенция. Лицето е продължило да извършва същите по вид деяния, поради което и предложената от инсп. по –лека мярка правилно не е била споделена. От друга страна, макар изолирането в наказателна килия да е най-тежкото наказание – поредно лишаване от хранителни пратки или от участие в колективни мероприятия- не би било най-удачното наказание.

Накрая се констатира, че оспорената заповед съответства и на целта на закона при изпълнението на наказанията да се осъществява контрол върху поведението на задържаните лица за ограничаване на възможността да извършват други престъпления и да причиняват вреди на обществото /чл.2, т.1 от ЗИНЗС/.

Следователно – жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли като се потвърди посочената заповед.

Водим СЪДЪТ и на основание чл.111, ал.6 т.1 от ЗИНЗС

РЕШИ:

По жалба на Б. В. С. лишен от свобода в затвора в [населено място]

ПОТВЪРЖДАВА ЗАПОВЕД №424 от 31.07.2026г. на Началника на затвора -за изолиране в наказателна килия за срок от три дни.

Решението подлежи на оспорване пред троен състав на АССГ в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия:

СЪДИЯ: